

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 97.

WE SRZODĘ DNIA 5. GRUDNIA 1798.

Z Londynu d. 13. Listopada.

Powszechnie tu wierzą, że traktat szepnego i odparnego przymierza między Tippusaib i Francuzkim dyrektoryatem zawarty został. Wiadomość tę odkryto w złapanych Buonapartego depeszach. Rząd nasz przewidując to, posłał przed kilku miesiącami znaczne do Indyi posyłki. Kopia nawet tego traktatu wpaść miała w ręce nasze. Domyślają się, iż z tego równie powodu tak bardzo ostatnią razą spadły Indyjskie papiey. Przeciw Typposaib będą zapewne najsukuteczniejsze z Angielskiej strony przedsięwzięte szkodki.

Dzisiejsza dworska gazeta donosi pod d. 29 września z Neapolu co następuje:

“Dzisiaj przybył tu kapitan Gage wojennego okrętu Terpsichore, który d. 26 opuścił okolice Malty. P. James Saumarez łącznie z Portugalską eskadrą pod komendą margr-biego Nizza wzywał w tym czasie Francuzów do poddania się i do odstąpienia Malty; lecz kommander-

iący w Walecie Francuzki jenerał odrzucił tę propozycją. P. Saumarez popłynął potem z swoją eskadrą z zabranemi przy Abukir okrętami do Gibraltaru, a Portugalczyków zostawił przy blokowaniu Malty. Maltańskim zaś insurgentom dał na ich prośbę wiele amunicyi, 1200 fuzyj i tyleż szabel z zdobycy na Francuzach. Maltańczykowie mówią, że Francuzi wielki niedostatek w Walecie cierpią.”

Taż gazeta potwierdza także, iż admirał Nelson przy swoim przybyciu do Neapolu z niewiększemi tam był radościami przyjmowany. Król Neapolitański wyjechał na przeciw niego i kapitana Trowbridge i udał się na okręt Vanguard. Uszkodzonym Angielskim okrętom wszelką dano tam pomoc. Liczba wszystkich Angielskich okrętów które następnie po sobie weszły do Neapolu, wynosi 4 liniowych okrętów i 2 fregat.

Jeszcze nigdy nie obchodzono z taką radością wiazdu prezydenta Londyńskiego, jak teraz P. Rycharda Carr Glynn.

Z Dublina odbieramy pod d. 9 listopa-
da takowe uwiadomienie:

“ Zdoniesień wice admirała Kingsmill
z Cove pod d. 4 t. m. pokazuje się, że tam
przybył wojenny okręt Cesar, który wła-
śnie w tym czasie wszystkie swoje maszyny
utracił, kiedy już Francuzkie fregaty, któ-
re się przy Killala pokazały do bitwy
przymuszały. Z tym wszystkim zostały
tam Terrible od 74 i Melpomene od 44
armat, które zdadne do bitwy były, i
zdać się, że nieprzyjacielskie okręty
będą pewnie wzięte. “ Ztąd domyślamy
się co za kanonada przy skale Achillesa d.
29 października słyszana była. Wielumnie
ma, że Francuzkie fregaty uciekły.

Ostatniej soboty wschodnio Indyj-
ska kompania odebrała list od swego Agen-
ta w Alepo P. Tooke, w którym wyraża,
że Jenerał Buonaparte kilka mil za Kairo
postąpił, i drugi oboz założył. Jego ar-
mia osłabiła się bardzo przez choroby.

Kancierz W. Irlandzki lord Klare od-
wiedziwszy lorda Grenville w Dropmore,
pojechał nazad do Irlandyi.

Admirał Waldegrave przybył z New-
sudland do Portsmouth.

Mowca niższej izby Irlandzkiej przy-
jechał do Londynu na konferencyą wzglę-
dąm złączenia Irlandyi.

W Plymut znajduje się teraz przeszło
20,000 Francuzkich niewolników. Dwa ty-
siące z nich odesłano z tamtąd do Ports-
mut.

Do Irlandyi jeszcze kilkanaście tysię-
cy Angielskiego wojska ma być przema-
czone.

W herbie Nelsona znajdują się: Lew
Brytański i maytek, z napisem wierność i
czyny. Admirał Nelson popłynął teraz do

Alexandryi, dla wzięcia albo zniszczenia
Francuzkich okrętów, które się tam znaj-
dują.

Francuzka fregata Bellona, o której
wzięciu dworska gazeta namieniała, jest do
Falmut przyprawdzona.

Amerykańscy Agenci skupują teraz
wiele okrętów dla uzbrajania onych, i tak
zakupili różne Francuzkie, Hollenderskie i
Hiszpańskie okręty, które przez Anglików
zabrane były, i te za zezwoleniem rządu
uzbrajaiają.

Francuzka fregata, która od Amery-
kańskiej fregaty Konstellacya zabrana by-
ła, nosiła tylko 24 armat i jest do portu
Chesapeake przyprowadzona. Znaniomy
Tone, który na liniowym okręcie Hoche
był w niewolę wzięty, gdy go do Dublina
na inkwizycyę zawieziono, zerwał na so-
bie Francuzką kokardę i mundur, który
nosił mówiąc: że te do terażniejszego u-
więzienia nieprzystoiają. Z nim razem uwię-
ziono Lewines, Tuoner, Lawless i Com-
muis. Tone nosi pierścionek z włosami
jenerała Hoche.

Mowca niższej izby zaproszony jest
od Pitta, aby się stawił w Londynie dla
konferowania z królem w ważnych okolicz-
nościach.

Od granic Turcekkich d. 16. Listopada.

Wiele zgodnych wiadomości z Tur-
czek każą nam wierzyć, że gubernator
Serwii i basza Belgradu Hagy Mustafa,
zamiast maszerowania z korpusem swoim
do Bosnii, i k mał zlecenie od wysokiej
Forty, samowładnie swoje zamiary odmie-
nił i Belgrad na siebie obiał, a swego za-
stępę odprawił, lecz przez zabranie rekwi-
zycyę i kontybuucyę pieniężną w celu ziół
nieukontentowanie i baczność ludu,

który już mu teraz nie ufa. Przy swoim wiedzcie do Belgradu, żadnego nie ogłosił fermanu, przez który od wysokiej Porty gubernatorem Serwii jest mianowany. Kilka set Szachow zgromadziło się, i chcą się udać do Belgradu, żądać od Mustafa fermanu od W. Sułtana, którego jeżeli im iak się iak się spodziewają nieokaze, nie łatwo im się wymknąć potrafi. Miał bowiem porozumienie, że Mustafa odstąpił wysokiej Porty i jest skrytym przyjacielem Pasma Oglu, i jego zamiarom sprzyja. Niechcemy tego dochodzić, czy to jest prawda, czas który już tak wiele rozwikłał rzeczy, zapewne i to odkrycie. Jeżeli iednak kupcom, którzy z Widynu do Zemlina przybyszą wierzyć można, ta wieść wielkie ma podobieństwo do prawdy, że Pasma Oglu o baszy Mustafie nie mówi inaczej tylko iak o swoim przyjacielu, że ten po szczęśliwie na jego stronę wypadłych polityczkach na siedm mil do Wołoszczyzny rozszerzył się i miał oświadczyć, że dla bliższej z baszą Belgradzkim komunikacyi całe granice aż za Belgrad opanować myśli.

Mowią mocno o tem że jeneralny pardon już wyszedł z Konstantynopola, że dla Pasma Oglu i jego stroników nie tylko przebaczenie i zapomnienie, ale też zapewniano że z honorem na łono oyczyzny nazad przyjęty będzie. Listy z Konstantynopola d. 25 października, które długo zatrzymane były, teraz nakoniec doszły, lecz ostanie rzeczy w Egipcie nic nowego nie piszą, potwierdzają tylko, że wiadomość o spaleniu Francuzkiej floty w porcie Alexandryjskim nie sprawdzila się. Biega w prawdzie wieść po stolicy Turckiej, że Buonaparte w marszu swoim z

Kairo do Sucz od Arabow był atakowany, zniesiony i do Kairo zapędzony, ale o tem nie masz żadney urzędowej wiadomości. Tym czasem dla przędszey z tamtąd wiadomości rozporządzeno żeby poczta z Konstantynopola do Wiednia co ośm dni odchodziła.

Z Paryża d. 13. Listopada.

Onegdaj znowu tu wiele woyska i patrolow w okolicy kancellaryi centralney i bywszego królewskiego pałacu snulo się z poruszeniem: Dało to powod do wieści, iż szukano pewnych osób z pod wyroku deportacyi wymkniętych, że chciano aresztować anarchistow, którzy się przy pałacu królewskim zbierali i że nakoniec Antonelle i Felixa Lepelletier aresztowano, ale o tym wszystkim nic daley nie wiemy: To tylko jest pewna, iż wielu młodych wzbraniających się od służby woyskowej z prawa konskrypcyi zostało aresztowanemi, z resztą pannie tu naywiększa spokojność.

Przeznaczony do Madrytu poseł Batawski oby: Meyer znajduje się teraz w Paryżu i iak mówią, zabawi tu przez zimą.

Wczoray przekładano w radzie 500, aby Xięża nie posłuszni dekretowi wyprowadzenia w przypadku niestawienia się ich w przeciagu miesiąca, na listę emigrantow w pisanemi i tak iak emigranci karanemi byli. Wyłączeni od deportacyi chorowici i lat przeszło 60 mający xięża, niestawiając w tym samym przeciagu czasu dla otrzymania miejsca aresztu, będą także za emigrantow uważani. Ukrywający takowych Xięży więzieniu i innym karom podpadnie. Projekt ten w krotce ma być decydowanym.

Jenerał Joubert objawszy kommandę nad armią Włoską ogłosił proklamacyą w treści następującej :

Koleżdy! Odbieram kommandę armii Włoskiej z rąk jenerała, który rozstając się z wami żal i szacunek wasze z sobą unosi. Będę sobie tak iak on postępował, i rownie iak on zaufanie wasze pozyskam. "Jenerał ten, służąc dawniej pod Buonaparte i dowodząc w Tyrolu, zalecił mieć najtroskliwszą staranność, aby armii jego na potrzebach do życia, odzienia i ammunicyi nie brakło.

W Niderlandach, mowią tuteysze piśma, Xięża potrafilo w lud łatwowierny wmović, iż nic miłszego ani godniejszego zastugi niebieskiej uczynić nie może, iak gdy Francuzow wymorduje. Jakoż wielu włoscian dostawszy się w niewolę, z ukontentowaniem i odwagą pomarło ucałowawszy krzyzyk od rożańca, który na szyjach nosili.

Redaktor wczorayszy donosi, iż bunt w części ziednoczonych departamentow wybuchły, został nakoniec uspokoionym. Znaydujące się tam woyska dość były mocne do przywrocenia wprzod porządku nim posilki dalsze nadeszły. Nieprzyiaciele zewnętrzni nie spodziewali się tak prędkiego usmierzenia rozruchow, ale rząd dzielny nadzieie te zawiodł, i czuwa nad tem aby wszelkie nowe tym podobne zamachy zniszczonemi zostały.

Dyrektoryat Cysalpiński oznaymił rządowi naszemu przez kuryera, iż nowa Cysalpińska konstytucya znakomitą głosow większością przyjętą została. Jenerał Kościuszko znayduie się ciągle w Paryżu.

Dyrektoryat przestał pod dniem 6

do ciała prawodawczego następujące poselstwo.

Obywatele Reprezentanci! Dyrektoriat wykonawczy w dwoch swoich poselstwach pod dniem 13 Frimaire i 6 Nivos w roku 6 wystawił wam obraz położenia w iakim się na ten czas rplta znaydowała. Uderzeni prawdziwym i zastraszającym wyobrazeniem które wam wystawił, uczuliście potrzebę użycia naydzielniejszych środków dla wniwecz obrocenia systemu rozboynstwa i spustoszenia, za pomocą której roialism spodziewał się rzplte podkopać az w samych iey fundamentach, nieszczęście coraz bardziej wzrastające prędkiego wymagało zaradzenia i wyszcie go znaleźli w ustawie d. 29 Nivos w roku 6, która mieści w sobie rozrządzenia obeymujące wymiar kary za popełnicne złodzieystwa i lotrowstwa na drogach publicznych i inne do przywrocenia publicznego bezpieczenstwa dążące. Przez skutek tej zbawienney ustawy była przywrocona spokojność w wielu departamentach. Drogi publiczne oczyszczone tam zostały z zgrai lotrow napadających. Widziano nayzuchwalszych odbierających zastużoną karę i przykład ich ukarania przerażając strachem wspolników, rozpruszył wielką liczbę ich || niegodziwych towarzystw. Lecz usiłowania zdradliwego rządu, który nigdy nie traci nadziei doprowadzenia nas do roialismu przez krwawe anarchii drogi, przedłużył w niektórych departamentach nieszczęścia, którym ustawa dnia 29 Nivos miała koniec położyć. Detąd widzieć tam ieszcze można spokojność ohywatelską zagrożoną przez częste raboystwa. Własności prywatne i dochody publiczne stają się tam

eszcze codziennie łupam łotrow którzy z bronią w ręku zatrzymując kuryerowi powozy zabiłią podróżnych. Z rodni czekały, które świeżo uporządkowały się w części przyłączonych departamentów, daleką tylko wystawiają nadzieję uwolnienia się zupełnie od rozbojników i zbrodniarzy wszelkie gatunku którzy napełniają wsie i drogi. Jednakowoż obywatele reprezentanci ostatni artykuł tej samej ustawy która wstrzymała okrucieństwa, koniecznie ich wymagając mieści w sobie, iż przez rok jeden tylko trwać ma i że po upłynieniu tego przeciągu czasu zupełnie ważność swoją utraci, jeżeli od ciała prawodawczego przedłużoną nie będzie. Na przedłużenie to w niniejszych okolicznościach nieodbitie potrzebne dyrektoryat wykonawczy ściągnął naszą uwagę. Kiedy przez zastraszający, lecz wierzący obraz zbrodni niszczących Francją wskazał potrzebę ostrych środków upoważnionych ustawą dnia 29 Nivos, znał on stosownie do tego czego sam doświadczył, jak wiele to naszą ludzkość kosztować miało. Litość dla zbrodniarza w tym dopiero momencie zaczynać się powinna w którym przestaie być niebezpiecznym: lecz poki jego niegodziwe skłonności szkodzić mogą spokojnemu obywatelowi potrzeba odciąć od politycznego ciała członka zepsuty, którego nie można przedsiębrać niepewnego uleczenia bez narażenia na niebezpieczeństwo innych członków. Przyjdzie czas zapewne, w którym sprawiedliwość będzie mogła bez niebezpieczeństwa radzicy używać swego miecza: kiedy pokoy zewnętrzny odeymie zagranicznym rządów chęć pobudzania na naszym łonie zaburzeń i nieporządków; kiedy czas wygasi nienawistne pałysie rodzące się z

domowych rozruchow i które muszą koniecznie pomnażać zbrodnie; kiedy ożywiony handel zapewni sposoby łatwego wyżywienia się dla klasy ubogich obywatelów; kiedy nakoniec, stan skarbu pozwoli postawić więzienia w tym stanie, że dopełniwszy niezaprzeczonego długu ludzkości względem uwięzionego, będzie można zniszczyć w jego duszy wszelką nadzieję ucieczki, na ten czas Obywatele Reprezentanci mniejsza liczba! zbrodniarzy pozwoli łagodnie obchodzić się z nimi; pewność kary, nadgrodzi ich surowość, a towarzystwo zapewnione, będzie mogło przedsiębrać moralne uleczenie winnych, których więcej nie będzie się obawiać. Aż do tej szczęśliwej epoki zbawienie oyczyzny innych koniecznie wyciąga środków i sama jedynie surowość wstrzymać może w wzroście swoim niebezpieczeństwa, któreby nie stosowna do czasu łagodność powiększyć mogła. Ważność tej rzeczy Obywatele Reprezentanci nie dozwala dyrektoryatowi wykonawczemu wątpić abyście poselstwa jego wrędcę pod swoją wziąć nie mieli uwagę.

Podpisano *Treilkhard*, *prezyd.*

Jenerał Dallemagne, który postępuje po jenerale Turreau donosi jenerałowi kommanderującemu, iż nie podobna co przydadź do urzędzeń jego poprzednika w oblężeniu *Ehrenbreiszteinu*. — Porta zaczyna już widzieć niebezpieczeństwo w iakie się dała wprowadzić przez rozpoczęcie wojny z Francją i związki przeciw niej poczynione.

Odbieramy listy z Korfu pod d. 5. października donoszące nam, iż tak na tej wyspie iako i w innych nowych departamentach rzeczypospolitej zupełna panuje spokoyność. Skoro się tam tylko dowie-

dziano, iż konsulowie Francuzcy w państwie Tureckim znajdujący się, z rozkazu Porty zostali aresztowani, natychmiast w Korfu, Zante, i innych portach kazano założyć wiele okrętów pod banderą Ottomańską, które trzymają w zakładzie, dopoknie odbiorą urzędowej deklaracji wojny z strony Porty Ottomańskiej. Wyspa Korfu opatrzona jest w zboże i w mąkę na bardzo długi czas. — Jeden z kommandantów Tureckich w Morei sprzeciwiał się wydaniu zboża dla wysp Francuzkich, lecz mieszkańcy przymusili go do odwołania w tej mierze swych rozkazów. — W Korfu oczekują na 4 okręty, które mają przybyć z Egiptu z ryżem dla załogi Francuzkiej. — Koło konstytucyjne w Korfu jest dobrze urządzone. To zgromadzenie w sposobie obywatelskiego daru, ofiarowało zupełny ubiór każdemu z 37 marynarzów ranionych w potyczce zasłanej między naszym okrętem le *Genereux* i okrętem Angielskim *Leander*.

Z Raszstadt d. 12. Listopada.

(Koniec Noty Ministrów pełnomocnych Francuzkich)

Attykni 6ty. tyczy się długów. Uczyniony względem ich układ żadney więcey nie zostawia trudności, prócz długów municypalnych, niżej podpisani w krótkich słowach tłumaczyć się będą względem tego przedmiotu, który widoczna niechęć mogłaby jedynie tylko wystawić publiczności w postaci krzywdzący rząd Franuzki, twierdząc, iż chce obciążyć Rzeszę wszystkimi w ogóle iey długami. Wiadomo jest wszystkim, że niżej podpisani zezwolili aby długi municypalne zaciągnięte na pożytek i potrzeby publiczne, również iak i długi prowintyonalne, które-

by z tegoż samego powodu zaciągnięte były, ciążyły kraie przeszłe pod panowanie Rzeczypospolitey Francuzkiej. Jeżeli wyłączyli od tego długi Xżat i długi na koszt wojny, jestże iaki bezstronny człowiek, któryby tego nie był się spodziewał? Wszyscy roztropni ludzie przyznają pomimo czynionego starania dla obłakania ich zdania, iż kosztą kłótai, którey szukano z Francją, powinny ciążyć sprawiedliwie Rzeszę w ogóle, a nie część iedną Rzeszy, która nawet przestała być Niemiecką, i przez to czyliż mniej pragną pokoju, który uważają sprawiedliwie iako mający być wiecznym? Zastanowić się także potrzeba, iż deputacya dla pacyfikacji Rzeszy zezwalając na obciążenie się długami królów zaciągniętemi z okoliczności wojny, sama uznała zasadę uwolnienia od tego Francyi. Jakimże sposobem chciałaby dzisiaj wprowadzać samowolną różnicę między długami do których ten sam powód, i toż samo było przeznaczenie? Nie zaprzeczy zapewne deputacya, aby Rzesza tak przed iak i w czasie trwających nieprzyjacielskich kroków nie wyhierata od municypalności i woylostw w jakimkolwiek bądź to sposobie części wydatków wojennych; skąd wypływa, iż mogłaby tylko żądać, coby było z strony rządu Francuzkiego wielkim znakiem powołności, aby Rzeczpospolita zezwoliła na obciążenie brzegu iey ustąpionego temi Municypalnemi długami, które od czasu opanowania i obięcia w posiadzicielstwo przez woyska Francuzkie tych municypalności, zaciągnięte były. Rzeczpospolita jest zawsze skłonna, iak to widzieć można do przychylecia się do zgody; lecz iey powołność nie posunie się nigdy aż do

zapomnienia o własnych interesach i uchybienia godności swojej.

Po tych wyśtomaczeniach się, niżej podpisani spodziewają się widzieć ukończoną walkę, która nadto długo trwała, mniemając, iż wprowadzić mogą zgodną zasadę sekularyzacji jako część negocjacji, którą zlecono im dokonać. Nie wątpią; bynajmniej, aby skryci lub oczywисти nieprzyjaciele pacyfikacji, aby ci wspólni nieprzyjaciele nie podelebiali sobie, iż porzucią obłąkać politykę deputacji Rzeszy. Lecz zarazem przeświadczają się, iż unikać będzie umiała wszystkich sideł przez swoje własne światło, i przez nauki dobrze zrozumianego interesu i doświadczenia znanego, że wzięcie na mocną uwagę całą nierostropność wojny, do którejby ją zdradliwe rady wciągając usiłowały; wojny, w której Rzeczpospolita Francuzka, prócz że posiada nie równie więcej nadto, czego offiarując pokój żądała, mogłaby jeszcze podług wielkiego podobieństwa, zyskać nierównie więcej, gdy Rzesza nie miała by nawet nadziei nadgrodzienia strat swoich, i jakiegokolwiek nastąpiły wypadki, naraziłaby się na skutki bardzoze wszechmiar nie równe tym, jakiego w tym momencie podaie pokoy i przyjaźń Rzeczypospolitey. Ministrowie pełnomocni Rzeczypospolitey Francuzkiej ponawiają ministrowi pełnomocnemu J. C. Mei najwyższe swoje poważenie w Rasztadt dnia 21 Brumaire (11 Listopada) roku 7 Rzeczypospolitey Francuzkiej.

Podpisano *Bonniers. Jean de Bry.*
Roberjeot.

Druga Nota.

Niżej podpisani ministrowie pełnomocni Rzeczypospolitey Francuzkiej do

negocjacyi z Rzeszy Niemiecką odebrali drugą notę deputacji Rzeszy oddaną sobie 17 Brumaire (7 Listopada) przez pełnomocnego ministra Cesarskiego. Pismo, którego ta nota przytacza niektóre wypisy nie były znane przez ożey podpisanych i umacnia ich wadaniu, iż rzecz o którą idzie należy do wydziału wojennego, a zatem oddzielna jest od poselstwa, które do samych negocjacyow pokoju jest przeznaczone. Odwołując się przeto do tego co już w tej mierze oświadczyli, nie mogą jak tylko wyrazić deputacji Rzeszy stałe przedsięwzięcie rządu Francuzkiego zawarcia pokoju, a do tej szczęśliwej epoki, która od niej zupełnie zależy ulepszać terazniejszy stan rzeczy tyle ile bezpieczeństwo narodu pozwoli. Niżej podpisani zapewniają ministra pełnomocnego J. C. Mei o swoim wysokim poważaniu. Rasztadt d. 21 Brumaire (11 Listopada) w roku 7 Rzeczypospolitey Francuzkiej.

Podpisano *Bonniers. Jean de Bry.*
Roberjeot.

Deputacya Rzeszy zebrała się dzisiaj, na sejsyi tej czytano dwie ostatnie noty ministrów Francuzkich i postanowiono udzielić ich ogólnemu sejmowi Rzeszy.

Posłowie Francuzcy wysłali do Paryża kuryera zapewne zostanią notą deputacji, tudzież z notą legacji Pruskiej względem Ehrenbreitszteinu świeżo podaną.

Z Rasztadt d. 15. Listopada.

Poitrze deputacya Rzeszy naradzać się i głosować będzie względem ostatnich not Francuzkich. Wnoszą, iż obstawiać zechce przy treści noty swojej pod datą 6 okazyjąc zarazem śkłonność wzdumaczenia się względem przedmiotów poruszających jeszcze obśażenia. — P. Koch

minister Oldenburgski podał pod dniem 13 t. m. notę deputacyi Rzeszy tycząca się żądanego od ministrów Francuzkich zniesienia cła w Elsflth. Przystaczywszy prawa, które cło w Elsflth czynią świętą własnością domu Oldenburg, powody z jakich temu domowi nadane zostało kładzie następujące, potrzebę utrzymywania grobli broniących kraj od wylewow; utrzymanie latarni na wyspie Waengendore, i inne potrzebne rozrządzenia dla wygody żeglujących, które znacznych wyciągają kosztów. Przywoździ procz tego, że cło to jest małe, i że towary Francuzkie bardzo mało płacą, a zatym, że to żadney handlowi Francuzkiemu różnicy nie czyni, tym bardziej, iż statki Francuzkie bardzo rzadko idą Wezيرًا aż do cła w Elsflth. Z drugiej strony zniesienie cła tego mogłoby postąpić niedogodność dla ceł nawet sąsiedzkich należących do Prus, Danii i Elektora Hannoverkiego. Xiążę Oldenburg nieinaczej zrzecząby się m gł, iak za zezwoleniem dworów. Rufsowskiego, Szwedzkiego i Duńskiego. Stosownie do tych powodów i uwag (rzeczono w nocie tej przy końcu) Deputacya Rzeszy osądzi, iż nierodmiennie obstawać powinna przy niezwalaniu na żądanie ministrów Francuzkich w tym wzglęzie, tym z s bardziej, iż żądanie to jest nowością szkodliwą prawom każdego państwa; że się tyczy przedmiotu nie będącego w krajach przez woyska Francuzkie zajętych i zostającego pod protekcją J. K. Mei Pruskiej iako dyrektora cyrkułu. „

Na wczorayszej sefsei minister pełnomocny J. C. Mei donosił o oddaney no sie ministrom Francuzkim w celu wstrzy-

mania przedaży dobr hrabiego Leoz położonych w cyrkułs Bourgońskim i Leodyum.

Ministrowie Francuzcy odpowiedzieli na ostatnią notę legacyi Pruskiej y pod d. 6 iż ią swemu rządowi przestali.

Pozawczoray wyszło jeszcze ztąd dwóch kuryerow ieden do Wiednia drugi do Berlina.

Z Rochefort d. 9. Listopada.

Fregaty, *la Concorde la Medée i la Franchise* i korweta *Venus* w porcie wyspy Aix dnia 7 w wieczor szczęśliwie stanęły. Wysły one były przedmiesiacem pod rozkazami szefa eskadry Sawary w celu wylądowania woyska w Islandyi, lecz postrzegłszy w bliskości tej wyspy eskadrę Angielską daleko mocniejszą kórą dążyła ku nim, przymuszone były cofać się, i przez obrot równie czynny iak ręczny za pomocą sprzyjającego im wiatru maytkowie potrafili uratować dla rzplew, te cztery fregaty. Olugrze Renard należącym także do tej wyprawy nie mamy jeszcze wiadomości, lecz wkrótce powrotu jego spodziewamy się (zdaie się, iż wyprawa ta jest taż sama która widziana była przy Killala 27 października i o której n ypożuięysze z Londynu wiadomości wzmiankują.)

Od wyższego Renu d 15. Listopada.

Doia 11 w wieczor Arcy Xiążę Karol przybył do główney kwatery w Fryedbergu. Armia Cesarska znawdująca się w Tyrolu przy granicach Szwajcaryi, codziennie posiłki odbiera i tak się rozłożyła, abyma wszelki wypadek była gotowa. Listy z Tryestu donoszą, że admirał Nelson jest tam spodziewany.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W B S R Z O D E D N I A 5 G R U D N I A 1798.

Z Brynu dnia 20. Października.

Rekrutowanie zeszłego miesiąca w Morawie, a mianowicie w cyrkułe Znaymskim dało powod bardzo poruszający patriotysmu, i szczególniejszey przychylności ku Panującemu.

Poddany do państwa Kromawy należący z Grostajaxy imieniem Wawrzyniec Neybauer oddał chwalebłą uniesiony gorliwością za najwyższą usługą swoich trzech synow, Wawrzyńca, Marka i Jozefa potrojne bliźnięta, pięknego wzrostu po lat 21 mające, dobrowolnie na rekrutow Znaymskiemu cyrkułowi, gdzie wszyscy trzy za zdatnych uznani, i w poczet zapisani zostali.

Gdy o tym zdarzeniu z wielu względow pańięci godnym Nayiaśniejszemu a Miłościwemu Panu doniesiono, dawszy poznać nayłaskawsze ukontentowanie swoje, uwieńczył Nayiaśniejszy Pan tego pocziwego Oycy w nadgodę okazany przez to wierności i przychylności ku Panującemu złotym medalem, ktoren mu przez starostę cyrkularnego publicznie, i uroczyście dany bydz ma.

Zalecił oraz Nayiaśniejszy pan nadwerney radzie wojenney tych trzech braci. potroynemi bliźniętami będących, podług żądania oycowskiego ile możności w iednym regimencie i kompani umieścić, i mieć wzgląd stosownie do ich sprawowania się i zdatności na ichże promocyę.

Z Rasztadt d. 17. Listopada.

Ministrowie Pruscy pozawczoray podali nową notę deputacyi Rzeszy względem wyspy Bute ich. W nocie tey pokazują ważność tej wyspy dla miasta Wazel, a bez użyteczność dla Francyi. Przy tym zdarzeniu oświadczają, iż Król Jmć z ukontentowaniem by widzieli, umiarkowanie względem cła w Elsfleth na Wezy-

rze oddalone przez deputacyi Rzeszy jako przedmiot nienależący do niniejszych negocyacyi pokoju, i względem którego z właścicielem cła tego ułożyć się należy ministrowie Pruscy przydają: im więcey rząd Francuzki okazuje usilności w przyspieszeniu ostatecznego pokoju, tym bardziej przykładać się powinno do oddalenia od niniejszey negocyacyi sporow wzglę-

dem tych wszystkich przedmiotow które do niej nie należą. Niżej podpisani spodziewają się, iż uwaga ta gruntująca się na zasadach konstytucyi Niemieckiej i którey oni udzielić ministrom Francuzkim stosownie do odebranego od Króla rozkazu starać się będą, przyjęta w stanie w sposobie zadosyć czyniącym, i że żadna więcocy o tym przedmiocie w ważnych niniejszych negocyacyach wzmianka uczyniona nie będzie.

Z Rzymu d. 31. Października.

Gdy w różnych miejscach rzpltey naszej pokazały się znowu nowe poruszenia insurrekcyjne, jenerał Francuzki Macdonald ogłosił ustawę, iż każdy mieszkaniec jakiegokolwiek bądź stanu, któryby usiłował wrzucić spokoyność publiczną, natychmiast śmiercią ukarany będzie. Tenże jenerał podowił znowu zakaz noszenia nadto grubych lasek, nie wolno nawet mieć ich u siebie. Miasto Ankona z rozkazu kommanderującego jenerała zostało w stanie oblężenia ogłoszone przez jenerała Monnier. Port ten ciągle jedna dywizya Angielska blokuje, a niektóre Angielskie fregaty krążą przed Civitavecchia.

Podług najożniejszych listow z Neapolu wyjazd króla do głowacy kwatery spoznił się z powodu choroby Królowey Juci. Sultan Turecki kazał offiarować iak mówią, królowi Neapolitańskiemu wsparcie w woysku i pieniądzech w przypadku gdyby Panstwa jego napastowane były. Minister wojny P. Airolta usprawiedliwił się zupełnie i do swego urzędu powrócił.

Z Bazylei d. 14. Listopada.

Dwa bataliony 36 pułk bygady które w naszych okolicach stały, wczoray u-

szły ku Lagenthal i Herzogenbuchsé w kantonie Bernenskim gdzie iak mówią, poruszenia insurrekcyjne okazać się miały.

Gdy wszystkie li tv przybywające z kraju Gryzonow, podlegają naysciślejszey rewizyi stosowne do rozkazu rady wojenney, żadney pewney z kraju tego wiadomości nie mamy. To tylko wiemy, że Austriacy w wielu miejscach na granicy szancują się i że największa ich siła znajduje w części kraju Gryzonow z tykającej się z krajami rzpltey Helweckiej. Regiment Vins ma zastąpić miejsce regimentu Brechainville minister Francuzki Ferrochol przybył do Zurich.

Jenerala Keller mianowano szefem gwardyi ciał prawodawczego Helweckiego. Popis wojenny dostarczył 6000 ludzi w kantonie Zurich. Wyrokiem dyrektoryatu dziennik pod tytułem *Dzicie Helweckie* zakazany został.

Z Frankfurtu d. 10. Listopada.

Zamiast żeby los twierdzy Ehrenbreitstein podług tyłu oslegañ deputacyi miał się zmienić, twierdza ta coraz do smutniejszego przywiedziona jest stanu. Od d. 4 t. m. od wyższego do niższego Werth, Ren coraz bardziej jest ślśniony. Wszystkie statki po niżej miasta Koblenz cofnęły się do Mozelli, a powyżej do Lany. W Rottenhan szanice są usypane armatami napełnione, i piechotą i jazdą osadzone. Kommandant miasta z sweley strony przedsięwziął ś zedki do odporu, byle mu tylko żywność w starzył. Woyska coraz więcej idą do Nid-riandow. W Moguncyi wszelkie ostrożności są użyte.

Z Bruxelli d. 16. Listopada.

Skoro od różnych korpusow dostate-

czna liczba wojska w nasze strony przy-
była zaraz buntownicy, gdzie tylko zgro-
madzili się byli atakowani i pobici, zostali
spodziewamy się więc że nam się w krotce
znowu spokojność wroci, dla tego generał
Galland miasto nasze i departament Dyle
od stanu oblężenia uwolnił. Znowu siedm
wozow z aresztantami zjad do Paryża za-
wieziono.

Z Altony d. 5. Listopada.

Pan Acheholtz w dzienniku swoim
umieszcza wypisy ciekawego dzieła P. Bu-
low o konstytucyi stanow niedoczonych,
w którym tenże terażniejszy postępek A-
merykanow względem Francyi uważa jako
śmiertelny cios zadany ich wolności. Inte-
resem Anglii jest wciągnąć Amerykę w
woynę swoją przeciw Francyi. Za pomo-
cą tylko Amerykanow Pitt potrafi szkod-
zić Francuzom w Indjach zachodnich. Ca-
ła exystencja arystokracji kupieckiej któ-
rey chciwe panowanie dostatecznie w Ame-
ryce jest ugruntowane, zawisła od Anglii
gdy kredyt Angielski jedynie handel iey
utrzymaie. Ta panująca partya kupiecka
przez terażniejsze uzbraiania zyskute sta-
łe wojsko które będzie dla iey sprzęną
do całkowitego uiarznienia swoich współ-
ziomkow. Anglia zalicza pieniądze i płaci
posiłki na których nic nie traci, gdyż
przez odbyt swoich rękodzieł w krotce ich
wybierze. Takim to sposobem owa sław-
na wolność Amerykańska już w swoim
kwiecie więdnieć i upadać zaczyna, a tak
nadzieie owe, iż liczny lud kraju tego pod
opieką mądrego rządu, na łonie pokoju,
cnot, i nie winności w polozie lud i i ziem-
ni nie znany dotąd wzrost nabierać bę-

dzie, gasnącą z boleścią widzieć, przycho-
dzi.

Z Wenecyi d. 9 Listopada.

Mamy teraz potwierdzenie wiadomo-
ści o pokazaniu się floty Tureckiej i Ros-
syyskiej przy Korfu i blokowaniu tey wy-
spy, niektórzy zapewniają, że Francuzi
cofnęli się z Zante i Cefalonii do Prawessa
i S. Maure. Słychać także, że Turcy o-
panowali Cerigo. Na statkach które się
przyłączyły do floty Tureckiej przy Nea-
poli w Romanii 45 tysięcy wojska lądowe-
go ma się znajdować. Generał Francuzki
Rosa i kupiec Dypret którzy z Korfu udali
się do Jarmina w golfie Lepantu dla zaku-
pienia żywności przyaresztowani tam zo-
stali od Turkow.

Z Liworou donoszą, że tam przybył
z Alexandryi doia z t. m. okręt neutralny
na którym się znajdował kommissarz ar-
mii Egiptu mający depesze od jenerała
Bonaparte.

Wyspa Malta.

Stosownie do najświeższych wiado-
mości Francuzkich, okoliczności na wyspie
Malcie bardzo się odmieniły. Francuzi są
znowu iey panami. Dowodczy zbuntowa-
nych mieszkańców są aresztowani i śmier-
cią ukarani. Niektórzy podeytrani kawalerowie
Maltańscy są z wyspy wygnani. W całej okolicy z przyczay nawałności
morskich, wcale nieprzyjacielskich okrę-
tow nie widać. Oczekują tam nie tylko
wzmocnienia z Korsyki (któr- już wyszło
pod żagle ale i konwoiu co wyszedł z Tu-
lonu pod eskortą 4 liniowych okrętów, a
przez wiatry był przymuszony zawinąć do
wysp Hierryjskich, lecz potym wyszedł
znowu pod żagle.

X 1785 (1788)

D O N I E S I E N I A .

Cæs. Reg. Judicium pænale Sandomiriense, medio hujus edicti publice notum reddit Profugam Evam de Glinow imo. voto Andrea Chleb, zdo vero Joannis Słabkowiez Coniugem, iusticie conditionis mulierem, in hocce C. R. Judicio pænali ex capite criminis Veneficii, in persona sui primi Mariti Andrea Chleb perpatrati accusatam, idcircoque contra ipsam processum edictalem hic Fori institutum esse. Quapropter ipsi profuga: Eva adpresens Słabkowiezowa presentibus mandatur, ut intra sexaginta summum dies, a die promulgationis presentis edicti computandas, coram hocce C. R. Judicio pænali Sandomiriensi compareat, & ad incusationem respondeat. Datum Sandomiræ die 31 sbris 1798 Aloysius, Georgius, Paduch Judex. Paulus Fabiański afselsor Antonius Rutayski afselsor.

C. K. sąd harny Sandomirski, niniejszym edyktem publicznie do wiadomości podaje: iż zbiegła Ewa z Glinow. pierwszego Jędzeia Chleba, powrotnego zaś małżeństwa Jana Słabkowieza małżonka, kobieta wiewskiej kondycyi, w tuteyszym C. K. sądzie karnym względem występku otrucia, na osobie i swego męża Jędzeia Chleba uczynionego, jest oskarżoną i dla tego, na przeciw niej proces edyktałny, w tymże sądzie rozpoczęty został. Zatem teyże zbiegłey Ewic terazniejszy Słabkowiezowey, niniejszemi nakazuje się, ażeby w przeciągu dni naydaley szesćdziesiąt, od dnia obwieszczenia niniejszego Edyktu rachować się mających, przed tuteyszym C. K. karnym sądem Sandomierskim stawiała się, i na oskarżenie odpowiadała. Dau w Sandomierzu d. 31 Października 1798.

A o z y Jerzy Paduch, sędzia.

Pawel Fabiański, afselsor.

Antoni Rutayski, afselsor.

C. K. Sady Szlacheckie Krak: Galicyi zachodniej oznaymia tym Edyktem Pani Jadwidze z Dzibonich Zegartowy, i tey meżowi Kaźmierzowi Zegartowi, iako i Franciszce z Dzibonich Stawski: że Pana Jan Nepomucen Michalczewski, Anatonina i Benedykt Grątkowscy małżonkowie, iako też Marya nna i Jan Bystrzanowscy małżonkowie u tych C. K. sądow o przywrocenie do dawnego stanu na. przeciw dwom dekretem: 1mu Ziemstwa Sandomierskiego pod datą 23 września 1782 r. 2mu Grodu Sandomierskiego pod datą 24 maja 1785 r. względem summy 10,000 zł. pol przez niegdyś Księdza Marcina Dziboniego pretendowaney, żałobę na nich podali, i opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie obżalowani zostają, lub czy wcale w C. K. Kraiach dziedzicznych naydują się, imże Patrona tuteyszego Pana Liebicha z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają: ażeby w czasie przywołitym, to jest: w przeciągu 90 dni sami się stawili, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych szrodkow prawa używali, które do obrony swey sprawu za nayskuteczniejsze osądzą; ile że w przeciwnym razie, podług opiewu C. K. praw, wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikającą, samiby sobie przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

Darowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach: Krakow: Galicyi zachod. w Krakowie d. 29
Października 1798.

Eisner.

Ze strony C. K. pełnomocney Kommissyi zadworney Galicyi Zachodniej.— Bracia Forsatz mają się dla podniesienia spadłego po oycu dziedzictwa w Sempróńskim magistracie zgłosić.

Na interesowanie się Krolewsko węgierskiego rządu namiestniczego powszechnie ogłasza się, że już od roku 1786 nieprzytomni z Semprony rodem będący bracia Ignacy i Jakob Forsatz, o których niewiadomo, gdzie teraz przebywają, dla podniesienia spadłego na nich po oycu, a teraz w Sempróńskim magistracie złożonego dziedzictwa, 84 Z.R. 34 4/8 Kr. wynoszącego, w przeciągu peremptoryzszego terminu 6 miesięcy tamże zgłosić się mają. W Krakowie dnia 28 Października 1798.

Karol baron de Gallenfels.

Uwiadomia się W. Karol Malinowski, iż papiery temu służące iako to: trzy oryginalne karty na różne długi, tudzież dwa inne prawne papiery tu w Krakowie przed dwiema miesiącami znalezione zostały u kogo się zaś znajdują w kantorze Gazety Krakowskiej.dowiedzieć się można.